

[Poemas de *Game Over*]

Branca Novoneyra

Formas de citación recomendadas

1 | Por referencia a esta publicación electrónica*

NOVONEYRA, BRANCA (2011 [2010]). [“Poemas de *Game Over*”]. *Galicia Hoxe*. “Revista das Letras”: 838 (23 de setembro), 1-8. Reedición en *poesiagalega.org*. Arquivo de poéticas contemporáneas na cultura. <<http://www.poesiagalega.org/arquivo/ficha/f/1412>>.

2 | Por referencia á publicación orixinal

NOVONEYRA, BRANCA (2010). [“Poemas de *Game Over*”]. *Galicia Hoxe*. “Revista das Letras”: 838 (23 de setembro), 1-8.

* Edición dispoñíbel desde o 15 de novembro de 2011 a partir dalgunha das tres vías seguintes: 1) arquivo facilitado polo autor/a ou editor/a, 2) documento existente en repositorios institucionais de acceso público, 3) copia dixitalizada polo equipo de *poesiagalega.org* coas autorizacións pertinentes cando así o demanda a lexislación sobre dereitos de autor. En relación coa primeira alternativa, podería haber diferenzas, xurdidas xa durante o proceso de edición orixinal, entre este texto en pdf e o realmente publicado no seu día. O GAAP e o equipo do proxecto agradecen a colaboración de autores e editores.

23 SETEMBRO DO 2010 - NÚMERO 838

rdl

REVISTA
**DAS
LETRAS**

Branca Novoneyra

O próximo luns, día 27, Branca Novoneyra recibe en Madrid o Premio *La voz+joven*, que convoca La Casa Encendida. O premio, que ela recibe xunto a Anna Hernández-Turné, Ruth Miguel, Ana Gorria, Sofía Castañón e Luci Romero, vénlle polos textos que hoxe publicamos en ‘Revista das Letras’ e que forman parte de *Game Over*, unha peza coreográfica onde a autora do libro *Dentro do Labirinto* traballou coa coreógrafa Kirenia Martínez, encargada de dirixir este tránsito, semellante a un videoxogo. A simbiose entre o verso e o movemento é, segundo a propia artista, “unha proposta anovadora para que o

A viaxe de Branca Novoneyra

espectador poida ver un libro de poemas ou ler unha peza de danza”. Poeta e bailarina, Branca Novoneyra (Lugo, 1976) presenta desde o ano 2002 as súas pezas coreográficas en colaboración con poetas, videoartistas e colectivos musicais. Paralelamente, publica traballos sobre historia e crítica de danza en diversas revistas especializadas. No ano 2009, revelouse como poeta en *Dentro do Labirinto* (Espiral Maior) e comeza a traballar en *Game Over*, estreado en decembro dese ano na galería SCQ de Compostela.

Ollos baleiros

*A dama da loucura
monta repetidas gardas
diante da súa antiga casa*

Compartimos o estreito carreiro

*Nos meus ollos baleiros
arrastro xeada
que calma soterradas adiccións
baixo unha cortiza
que ninguén limpa*

A casa flotante

*Escoito como pasa a tarde
nas mesmas imaxes*

O meu corpo flota nas illas

Entro na casa

desorientada

golpéome entre os piares

Dentro do labirinto

*Sons doutras linguas baten os meus dentes
e extinguen as olladas nos furados
Existen xardíns que deteñen a ira
e pequenos ollos como agullas
de esculturas esquecidas no soto*

*Nacen sementes cada 1000 anos
anunciándose nos nosos pesadelos
Hai case 10 anos
que os monstros dormen no lago
onde avións despegan
dende linguas soterradas*

*Existen lembranzas
no zoar das abellas
e 10.000 hectáreas de deserto
na casa de Holan en Kampa
Un peso inmaterial pende riba a miña caluga
e caio ó baleiro esquecendo percorridos albiscados
por monos enfermos*

*Escoito tódalas despedidas dende gaiolas, embaixadas
e aduanas*

*Existen outras 100.000 fronteiras
onde florecen as cerdeiras e o son das teclas
murmúranos a única saída dende dentro do labirinto*

Saída

*Na saída do cráter
enfeitizada e chea de visións
agardei as mans do meu pai calmando
a febre e os delirios
e rompendo os teus dedos cun berro
esquivei o desterro*

o exilio

After dark

*Como espellos amosamos
a invisibilidade
que separou as nosas terras
Do invisible que me rodea
que me arreda do océano
que vela o meu sono e durme
os latidos After Dark
Que os recordos adelgacen
salten moi alto e furen o teito
que esvaren sobre o vinilo
xirando a altísimas velocidades*

*Érgome e caio como un gato
ó que acaricias sen mirar*

*Sen mirarte saúdo ó Vello océano
que retén botellas con mensaxes
barcos, illas nun auga
que nin esvara nin viaxa*

*After Dark evapóranse as chamadas
mecánicas repeticións
desaparecidas coa marea*

*Abro as mandíbulas de serpe
e saúdote Vello océano
dende carreiros e covas
dende corredores, bares, escaleiras
dende camas onde xiro
sen acadar a invisibilidade
nos teus ollos abraiados
e localizo unha entrada
máis ala do océano*

